

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE GALATENI

1

1. Pavel, apostol nu dela oameni, nici printr'un om, ci prin Isus Hristos, și prin Dumnezeu Tatăl, care L-a înviat din morți,
2. și toți frații cari sînt împreună cu mine, către Bisericile Galatiei:
3. Har și pace vouă dela Dumnezeu Tatăl, și dela Domnul nostru Isus Hristos!
4. El S'a dat pe Sine însuș pentru păcatele noastre, ca să ne smulgă din acest veac rău, după voia Dumnezeului nostru și Tatăl.
5. A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin.
6. Mă mir că treceți așa de repede dela Cel ce v'a chemat prin harul lui Hristos, la o altă Evanghelie.
7. Nu doar că este o altă Evanghelie; dar sînt unii oameni cari vă tulbură, și voiesc să răstoarne Evanghelia lui Hristos.
8. Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie, deosebită de aceea pe care v'am propovăduit-o noi, să fie anatema!
9. Cum am mai spus, o spun și acum: dacă vă propovăduiește cineva o Evanghelie, deosebită de aceea pe care ați primit-o, să fie anatema!
10. Caut eu oare, în clipa aceasta, să capăt bunăvoința oamenilor, sau bunăvoința lui Dumnezeu? Sau caut să plac oamenilor? Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n'aș fi robul lui Hristos.
11. Fraților, vă mărturisesc că Evanghelia propovăduită de mine, nu este de obîrșie omenească;
12. pentrucă, n'am primit-o, nici n'am învățat-o dela vreun om, ci prin descoperirea lui Isus Hristos.
13. Ați auzit, în adevăr, care era purtarea mea de altădată, în religiunea Iudeilor. Cum, adică, prigoneam peste măsură de mult Biserica lui Dumnezeu, și făceam prăpăd în ea;
14. și cum eram mai înaintat în religiunea Iudeilor de cît mulți din neamul meu, de o vîrstă cu mine. Eram însuflețit de o rîvnă nespuse de mare pentru datinile strămoșești.
15. Dar cînd Dumnezeu - care m'a pus deoparte din pîntecele maicii mele, și m'a chemat prin harul Său, - a găsit cu cale
16. să descopere în mine pe Fiul Său, ca să-L vestesc între Neamuri, îndată, n'am întreat pe niciun om,
17. nici nu m'am suit la Ierusalim la cei ce au fost apostoli înainte de mine, ci m'am dus în Arabia. Apoi m'am întors din nou la Damasc.
18. După trei ani, m'am suit la Ierusalim să fac cunoștință cu Chifa, și am rămas la el cincisprezece zile.
19. Dar n'am văzut pe niciunul altul dintre apostoli, decît pe Iacov, fratele Domnului.
20. În cele ce vă scriu, iată, înaintea lui Dumnezeu, nu mint.
21. După aceea m'am dus în ținuturile Siriei și Ciliciei.
22. Și eram încă necunoscut la față Bisericilor lui Hristos, cari sînt în Iudea.
23. Ele auzeau doar spunîndu-se: „Cel ce ne prigonea odinioară, acum propovăduiește credința, pe care căuta s'o nimicească odinioară.”
24. Și slăveau pe Dumnezeu din pricina mea.

2

1. După patrusprezece ani, m'am suit din nou la Ierusalim împreună cu Barnaba; și am luat cu mine și pe Tit.
2. M'am suit, în urma unei descoperiri, și le-am arătat Evanghelia, pe care o propovăduiesc eu între Neamuri, în deosebi celor mai cu vază, ca nu cumva să alerg sau să fi alergat în zădar.
3. Nici chiar Tit, care era cu mine, măcar că era Grec, n'a fost silit să se taie împrejur,
4. din pricina fraților mincinoși, furișai și strecurați printre noi, ca să pîndească slobozenia, pe care o avem în Hristos Isus, cu gînd să ne aducă la robie;
5. noi nu ne-am supus și nu ne-am potrivit lor nicio clipă măcar, pentruca adevărul Evangheliei să

rămînă cu voi.

6. Cei ce sînt socotiți ca fiind ceva - orice ar fi fost ei, nu-mi pasă: Dumnezeu nu caută la fața oamenilor - aceștia, zic, ei cei cu vază nu mi-au adaus nimic.

7. Ba dimpotrivă, cînd au văzut că mie îmi fusese încredințată Evanghelia pentru cei netăiați împrejur, după cum lui Petru îi fusese încredințată Evanghelia pentru cei tăiați împrejur, -

8. căci Cel ce făcuse din Petru apostolul celor tăiați împrejur, făcuse și din mine apostolul Neamurilor -

9. și cînd au cunoscut harul, care-mi fusese dat, Iacov, Chifa și Ioan, cari sînt priviți ca stîlpi, mi-au dat mie și lui Barnaba, mîna dreaptă de însoțire, ca să mergem să propovăduim: noi la Neamuri, iar ei la cei tăiați împrejur.

10. Ne-au spus numai să ne aducem aminte de cei săraci, și chiar așa am și căutat să fac.

11. Dar cînd a venit Chifa în Antiohia, i-am stătut împotriva în față, căci era de osîndit.

12. În adevăr, înainte de venirea unora dela Iacov, el mînca împreună cu Neamurile; dar cînd au venit ei, s'a ferit și a stat deoparte, de teama celor tăiați împrejur.

13. Împreună cu el au început să se prefacă și ceilalți Iudei, așa că pînă și Barnaba a fost prins în lațul fățarniciei lor.

14. Cînd i-am văzut eu că nu umblă drept după adevărul Evangheliei, am spus lui Chifa în fața tuturor: „Dacă tu, care ești Iudeu, trăiești ca Neamurile, și nu ca Iudeii, cum silești pe Neamuri să trăiască în felul Iudeilor?”

15. Noi sîntem Iudei din fire, iar nu păcătoși dintre Neamuri.

16. Totuș, fiindcă știm că omul nu este socotit neprihănit, prin faptele Legii, ci numai prin credința în Isus Hristos, am crezut și noi în Hristos Isus, ca să fim socotiți neprihăniți prin credința în Hristos, iar nu prin faptele Legii; pentru că nimeni nu va fi socotit neprihănit prin faptele Legii.

17. Dar dacă, în timp ce căutăm să fim socotiți neprihăniți în Hristos, și noi înșine am fi găsiți ca păcătoși, este oare Hristos un slujitor al păcatului? Nicidecum!

18. Căci, dacă zidesc iarăș lucrurile, pe cari le-am stricat, mă arăt ca un călcător de lege.

19. Căci eu, prin Lege, am murit față de Lege, ca să trăiesc pentru Dumnezeu.

20. Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc ... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m'a iubit și S'a dat pe Sine însuș pentru mine.

21. Nu vreau să fac zădarnic harul lui Dumnezeu; căci dacă neprihănirea se capătă prin Lege, degeaba a murit Hristos.

3

1. O, Galateni nehibzuiți! Cine v'a fermecat, pe voi, înaintea ochilor căroră a fost zugrăvit Isus Hristos ca răstignit?

2. Iată numai ce voiesc să știu dela voi: prin faptele Legii ați primit voi Duhul, ori prin auzirea credinței?

3. Sînteți așa de nehibzuiți? După ce ați început prin Duhul, vreți acum să sfișiți prin firea pămîntească?

4. În zădar ați suferit voi atît de mult? Dacă, în adevăr, e în zădar!

5. Cel ce vă dă Duhul și face minuni printre voi, le face oare prin faptele Legii sau prin auzirea credinței?

6. Tot așa și „Avraam a crezut pe Dumnezeu, și credința aceasta i-a fost socotită ca neprihănire.”

7. Înțelegeți și voi dar, că fii ai lui Avraam sînt cei ce au credință.

8. Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe Neamuri, prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: „Toate neamurile vor fi binecuvîntate în tine.”

9. Așa că cei ce se bizuiesc pe credință, sînt binecuvîntați împreună cu Avraam cel credincios.

10. Căci toți cei ce se bizuiesc pe faptele Legii, sînt supt blestem; pentru că este scris: „Blestemat este oricine nu stăruiește în toate lucrurile scrise în cartea Legii, ca să le facă.”

11. Și că nimeni nu este socotit neprhănit înaintea lui Dumnezeu, prin Lege, este învederat, căci „cel neprihănit prin credință va trăi.”
12. Însă Legea nu se întemeiază pe credință; ci ea zice: „Cine va face aceste lucruri, va trăi prin ele”.
13. Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcîndu-Se blestem pentru noi, - fiindcă este scris: „Blestemat e oricine este atîrnat pe lemn” -
12. pentruca binecuvîntarea vestită lui Avraam să vină peste Neamuri, în Hristos Isus, așa ca, prin credință, noi să primim Duhul făgăduit.
15. Fraților, (vorbesc în felul oamenilor), un testament, chiar al unui om, odată întărit, totuș nimeni nu-l desființează, nici nu-i mai adaugă ceva.
16. Acum, făgăduințele au fost făcute „lui Avraam și seminței lui”. Nu zice: „Și semințelor” (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: „Și seminței tale”, adică Hristos.
17. Iată ce vreau să zic: un testament, pe care l-a întărit Dumnezeu mai înainte, nu poate fi desființat, așa ca făgăduința să fie nimicită, de Legea venită după patru sute trei zeci de ani.
18. Căci dacă moștenirea ar veni din Lege, nu mai vine din făgăduință; și Dumnezeu printr’o făgăduință a dat-o lui Avraam.
19. Atunci pentruce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, pînă cînd avea să vină „Sămînța”, căreia îi fusese făcută făgăduința; și a fost dată prin îngeri, prin mîna unui mijlocitor.
20. Dar mijlocitorul nu este mijlocitorul unei singure părți, pe cînd Dumnezeu, este unul singur.
21. Atunci oare Legea este împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Nicidecum! Dacă s’ar fi dat o Lege care să poată da viața, într’adevăr, neprihănirea ar veni din Lege.
22. Dar Scriptura a închis totul supt păcat, pentruca făgăduința să fie dată celor ce cred, prin credința în Isus Hristos.
23. Înainte de venirea credinței, noi eram supt paza Legii, închiși pentru credința care trebuia să fie descoperită.
24. Astfel, Legea ne-a fost un îndrumător (Grecește: pedagog.) spre Hristos, ca să fim socotiți neprihăniți prin credință.
25. După ce a venit credința, nu mai sîntem supt îndrumătorul acesta.
26. Căci toți sînteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Hristos Isus.
27. Toți cari ați fost botezați pentru Hristos, v’ați îmbrăcat cu Hristos.
28. Nu mai este nici Iudeu, nici Grec; nu mai este nici rob nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sînteți una în Hristos Isus.
29. Și dacă sînteți ai lui Hristos, sînteți „sămînța” lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.

4

1. Dar cîta vreme moștenitorul este nevrîstnic, eu spun că nu se deosebește cu nimic de un rob, măcar că este stăpîn pe tot.
2. Ci este supt epitropi și îngrijitori, pînă la vremea rînduită de tatăl său.
3. Tot așa și noi, cînd eram nevrîstnici, eram supt robia învățăturilor începătoare ale lumii.
4. Dar cînd a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut supt Lege,
5. ca să răscumpere pe cei ce erau supt Lege, pentru ca să căpătăm înfierea.
6. Și pentru că sînteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă: „Ava”, adică: „Tată!”
7. Așa că nu mai ești rob, ci fiu; și dacă ești fiu, ești și moștenitor, prin Dumnezeu.
8. Odinioară, cînd nu cunoșteai pe Dumnezeu, erați robiți celor ce din firea lor, nu sînt dumnezei.
9. Dar acum, dupăce ați cunoscut pe Dumnezeu, sau mai bine zis, dupăce ați fost cunoscuți de Dumnezeu, cum vă mai întoarceți iarăș la acele învățături† începătoare, slabe și sărăcăcioase, căroră vreți să vă supuneți din nou?

10. Voi păziți zile, luni, vremi și ani.
11. Mă tem să nu mă fi ostenit degeaba pentru voi.
12. Fraților, vă rog să fiți ca mine, căci și eu sînt ca voi. Nu mi-ați făcut nicio nedreptate.
13. Dimpotrivă, știți că, în neputința trupului v'am propovăduit Evanghelia pentru înția dată.
14. Și, n'ați arătat nici dispreț, nici desgust față de ceea ce era o ispită pentru voi în trupul meu; dimpotrivă, m'ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu, ca pe însuș Hristos Isus.
15. Unde este dar fericirea voastră? Căci vă mărturisesc că, dacă ar fi fost cu puțință, v'ați fi scos pînă și ochii și mi i-ați fi dat.
16. M'am făcut oare vrăjmașul vostru, pentru că v'am spus adevărul?
17. Nu cu gînd bun sînt plini de rîvnă ei pentru voi, ci vor să vă deslipească de noi, ca să fiți plini de rîvnă față de ei.
18. Este bine să fii plin de rîvnă totdeauna pentru bine, nu numai cînd sînt de față la voi.
19. Copilașii mei, pentru cari iarăș simt durerile nașterii, pînăce va lua Hristos chip în voi!
20. O, cum aș vrea să fiu acum de față la voi, și să-mi schimb glasul; căci nu știu ce să mai cred!
21. Spuneți-mi voi, cari voiți să fiți supt Lege, n'ascultați voi Legea?
22. Căci este scris că Avraam a avut doi fii: unul din roabă, și unul din femeia slobodă.
23. Dar cel din roabă s'a născut în chip firesc, iar cel din femeia slobodă s'a născut prin făgăduință.
24. Lucrurile acestea trebuiesc luate într'alt înțeles: acestea sînt două legăminte: unul depe muntele Sinai naște pentru robie și este Agar, -
25. căci Agar este muntele Sinai din Arabia; - și răspunde Ierusalimului de acum, care este în robie împreună cu copiii săi.
26. Dar Ierusalimul cel de sus este slobod, și el este mama noastră.
27. Fiindcă este scris: „Bucură-te, steapo, care nu naști de loc! Izbucnește de bucurie și strigă, tu, care nu ești în durerile nașterii! Căci copiii celei părăsite vor fi în număr mai mare decît copiii celei cu bărbat.”
28. Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sînteți copii ai făgăduinței.
29. Și cum s'a întîmplat atunci, că cel ce se născuse în chip firesc prigonea pe cel ce se născuse prin Duhul tot așa se întîmplă și acum.
30. Dar ce zice Scriptura? „Izgonește pe roabă și pe fiul ei; căci fiul roabei nu va moșteni împreună cu fiul femeii slobode.”
31. De aceea, fraților, noi nu sîntem copiii celei roabe, ci ai femeii slobode. Hristos ne-a izbăvit ca să fim slobozi.

5

1. Rămîneți dar tari, și nu vă plecați iarăș supt jugul robiei.
2. Iată, eu, Pavel, vă spun că, dacă vă veți tăia împrejur, Hristos nu vă va folosi la nimic.
3. Și mărturisesc iarăș încă odată oricărui om care primește tăierea împrejur, că este dator să împlinească toată Legea.
4. Voi, cari voiți să fiți socotiți neprihăniți prin Lege, v'ați despărțit de Hristos; ați căzut din har.
5. Căci noi, prin Duhul, așteptăm prin credință nădejdea neprihănirii.
6. Căci în Isus Hristos, nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur n'au vreun preț, ci credința care lucrează prin dragoste.
7. Voi alergați bine: cine v'a tăiat calea ca să n'ascultați de adevăr?
8. Înduplecarea aceasta nu vine dela Cel ce v'a chemat.
9. Puțin aluat face să se dospească toată plămădeala.
10. Eu, cu privire la voi, am, în Domnul, încrederea că nu gîndiți altfel. Dar cel ce vă tulbură, va purta osînda, oricine ar fi el.
11. Cît despre mine, fraților, dacă mai propovăduiesc tăierea împrejur, de ce mai sînt prigoniți? Atunci pricina de poticnire a crucii s'a dus.
12. Și, schilodească-se odată cei ce vă tulbură!
13. Fraților, voi ați fost chemați la slobozenie. Numai, nu faceți din slobozenie o pricină ca să trăiți

pentru firea pămîntescă, ci slujiți-vă unii altora în dragoste.

14. Căci toată Legea se cuprinde într'o singură poruncă: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.”

15. Dar dacă vă mușcați și vă mâncați unii pe alții, luați seama să nu fiți nimiciviți unii de alții.

16. Zic dar: umblați cîrmuiți de Duhul, și nu împliniți poftele firii pămîntești.

17. Căci firea pămîntescă pofteste împotriva Duhului, și Duhul împotriva firii pămîntești: sînt lucruri protivnice unele altora, așa că nu puteți face tot ce voiți.

18. Dacă sînteți călăuziți de Duhul, nu sînteți supt Lege.

19. Și faptele firii pămîntești sînt cunoscute, și sînt acestea: preacurvia, curvia, necurăția, desfrînarea,

20. închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjbile, certurile, zavistiile, mîniile, neînțelegerile, desbinările, certurile de partide,

21. pizmele, uciderile, bețiile, îmibuibările, și alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri, nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.

22. Rода Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia,

23. blîndeța, înfrînarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege.

24. Cei ce sînt ai lui Hristos Isus, și-au răstignit firea pămîntescă împreună cu patimile și poftele ei.

25. Dacă trăim Duhul, să și umblăm prin Duhul.

26. Să nu umblăm după o slavă deșartă, întăritîndu-ne unii pe alții, și pizmuindu-ne unii pe alții.

6

1. Fraților, chiar dacă un om ar cădea deodată în vreo greșală, voi, cari sînteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blîndeței. Și ia seama la tine însuși, ca să nu fii ispitit și tu.

2. Purtați-vă sarcinile unii altora, și veți împlini astfel Legea lui Hristos.

3. Dacă vreunul crede că este ceva, măcar că nu este nimic, se înșală singur.

4. Fiecare să-și cerceteze fapta lui, și atunci va avea cu ce să se laude numai în ce-l privește pe el, și nu cu privire la alții;

5. căci fiecare își va purta sarcina lui însuș.

6. Cine primește învățătura în Cuvînt, să facă parte din toate bunurile lui și celui ce-l învață.

7. Nu vă înșelați: „Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit.” Ce samănă omul, aceea va și secera.

8. Cine samănă în firea lui pămîntescă, va secera din firea pămîntescă putrezirea; dar cine samănă în Duhul, va secera din Duhul viața vecinică.

9. Să nu obosim în facerea binelui; căci la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală.

10. Așa dar, cît avem prilej, să facem bine la toți, și mai ales fraților în credință.

11. Uitați-vă cu ce slove mari v'am scris, cu însăș mîna mea!

12. Toți ceice umblă după plăcerea oamenilor, vă silesc să primiți tăierea împrejur, numai ca să nu sufere ei prigonire pentru Crucea lui Hristos.

13. Căci nici ei, cari au primit tăierea împrejur, nu păzesc Legea; ci voiesc doar ca voi să primiți tăierea împrejur, pentruca să se laude ei cu trupul vostru.

14. În ce mă privește, departe de mine gîndul să mă laud cu altceva decît cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este răstignită față de mine, și eu față de lume!

15. Căci în Hristos Isus nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur nu sînt nimic, ci a fi o făptură nouă.

16. Și peste toți ceice vor umbla după dreptarul acesta și peste Israelul lui Dumnezeu să fie pace și îndurare!

17. De acum încolo nimeni să nu mă mai necăjească, pentrucă port semnele Domnului Isus pe trupul meu.

18. Fraților, harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu duhul vostru! Amin.